

A Fővárosi Ítéltábla a személyesen eljár felperes neve (**felperes címe**.) felperesnek a Pál és Kozma Ügyvédi Iroda (**alperesi képviselő címe** eljáró ügyvéd: dr. Kozma Anna) által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen jogviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei, joggal való visszaélés iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 57.M.2291/2016/91. számú ítélete ellen a felperes által 92. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 144.000 (száznegyvennégyezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Tényállás

- [1] A felperes 2015. április 1-jétől system verification engineer (rendszer-ellenőrző mérnök) munkakörben állt alkalmazásban alperesnél, havi távolléti díja bruttó 480.000 Ft volt. Felperes munkaviszonyát az alperes 2016. július 13. napján kelt és közölt rendes felmondással 2016. szeptember 14. napjával megszüntette.
- [2] A felmondás indokolása szerint:
- felperes teljesítménye messze elmaradt a munkaköri szintjén dolgozó hasonló tapasztalattal rendelkező munkatársak teljesítményétől;
 - felperes felvételekor az IP és LINUX területeken elsajátított szaktudásáról számolt be, ezzel szemben az elvárásokhoz képest messze alul teljesített;
 - egyedül nem tudta befejezni a munkákat, általában valamelyik kollégájának még utómunkálatokat kellett végezni felperes után;
 - a felperes részére mindezek miatt PIP került kiadásra, a PIP tervben meghatározott feladatok közül 2 hónap alatt egyet sem sikerült elvégezni segítséggel sem, holott mindkét feladathoz 2-2 hét elég lett volna. A PIP időszak 2 hónapja alatt megerősítést nyert, hogy a felperes IP tudása messze elmarad az elvárttól. Olyan hiányosságok kerültek megállapításra, hogy a tűzfallal kapcsolatos problémát nem tudta megoldani segítséggel sem, nem tudott távoli desktop kapcsolatot létesíteni, network konfiguráció beállítása az új rendszerben sikertelen volt. Figyelemmel arra, hogy a munkavégzésben felmerülő hiányosságok annak ellenére fennálltak, hogy többszöri visszajelzést kapott és PIP is került kiadásra felperesnek, ez alapján a munkáltató arra a következtetésre jutott, hogy érdemi változásra nem lehet számítani, ezáltal a felperes munkaviszonyának fenntartása a továbbiakban lehetetlenné vált.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

- [3] A felperes 2016. augusztus 9. napján keresetet terjesztett elő, amelyet utóbb többször pontosított és módosított jogalapjában és összecszerűségében is. Kérte, hogy a bíróság állapítsa meg a felmondás jogellenességét, és a jogellenesség jogkövetkezményeként marasztalja alperest 12 havi távolléti díjában, azaz 5.760.000 forintban. Ezen felül egyéb kárainak (általa megfizetett egészségbiztosítási járulék és nyugdíjjárulék elmaradása) megtérítésére kérte kötelezni alperest. Keresetének jogalapjaként elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felmondás indokai nem feleltek meg a valóság, világosság, okszerűség követelményének. Másodlagos hivatkozása szerint az alperes rendeltetésellenesen szüntette meg a jogviszonyát, felmondásnak valódi indoka ugyanis a munkáltatónál végrehajtott létszámcsökkentés volt. Fentieken túl kérte a visszahelyezését is, később ettől a keresetétől elállt.
- [4] Alperes a kereset elutasítását és felperes perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a felmondás indokolása megfelelt a világosság, a valóság és az okszerűség követelményének. A felmondásban foglalt indokok kapcsán kifejtette, hogy a felperes 2015. évi eredménye elváráson aluli volt. Felperes részére egyéni fejlesztési tervet (PIP) adott annak érdekében, hogy a munkaviszonya fenntartható legyen, azonban a felperes a PIP időszakában nem mutatott fejlődést, és a kitűzött feladatokat sem tudta teljesíteni. Mindezek alapján tőle szakmai előrelépés nem volt várható, ezért alappal került sor a munkaviszonya megszüntetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete

- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest alperes részére történő 288.000 forint + ÁFA perköltség megfizetésére. Ezen felül akként rendelkezett, hogy az eljárási illetéket és a 167.691 forint állam által előlegezett költséget az állam viseli.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

- [6] Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását, a felmondás jogellenességének megállapítását, alperes kereseti kérelemnek megfelelő marasztalását kérte.
- [7] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására, a felperes perköltségben való marasztalására irányult. Az alperes fellebbezéssel nem élt.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

- [8] A fellebbezés nem alapos.
- [9] A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel, döntését a peradatok okszerű mérlegelésével, a logika szabályainak megfelelő, helytálló következtetéssel, a helyes jogszabályok alkalmazásával hozta meg és a szükséges tartalommal, terjedelemben indokolta. Döntésével, annak indokaival egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján - a 254. § (3) bekezdésének alkalmazásával - helyes indokainál fogva hagyta helyben.
- [10] A fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá a másodfokú bíróság:

- [11] Mindenekelőtt rögzítendő, hogy a szabad bizonyítás elve a Pp.-ben két helyütt is deklarálásra került, egyrészt az általános rendelkezések között, másrészt pedig a bizonyításról szóló fejezetben. A Pp. 3. § (5) bekezdése szerint a bíróság a polgári perben - ha a törvény másképp nem rendelkezik - az alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszköz alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint felhasználhat minden egyéb bizonyítékot, amely a tényállás felderítésére alkalmas. Ezt az általános elvet egészíti ki a bizonyítékok mérlegeléséről szóló Pp. 206. § (1) bekezdése. Eszerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és a meggyőződése szerint bírálja el.
- A bizonyítás körében a bíróság mérlegelheti az egyes bizonyítékokat, azaz megállapíthatja azok bizonyító erejét, mint például a tanúvallomás hitelt érdemlő, így annak logikus és meggyőző voltát, a tanú elfogulatlanságát, az okirat valóságát, a tárgyi bizonyítékok állapotát. A bizonyítékokat azonban nemcsak egyenként, hanem a maguk összességében is mérlegeli a bíróság. Értékeli tehát az egész lefolytatott bizonyítást, figyelembe véve a bizonyítékok összefüggését és az esetleges ellentmondást, és mindezek alapján hozza meg a döntését.
- A perbeli esetben mindezen lehetőségével élve az elsőfokú bíróság az ítéletében rögzítette, hogy mely tanúvallomásokat, okirati bizonyítékokat vette számba, azokat miként ütköztette egymással és azokból melyeket fogadott el valónak. Ítéletében a bizonyítékok mérlegelésénél irányadó körülményeket is megjelölte, és kitért azokra is, amelyeket figyelmen kívül hagyott, vagy nem tulajdonított neki jelentős bizonyító erőt.
- Általános jogelv, hogy a perbeli bizonyítékoknak nincs előre meghatározott bizonyító ereje (Legfelsőbb Bíróság Mfv.I.10.627/2004. - BH2005. 442.). Nem osztotta a másodfokú bíróság a felperesi fellebbezés azon kifogását, miszerint a tanúk vallomása nem tekinthető elfogulatlannak, tekintettel arra, hogy munkaviszonyuk a vallomástétel ideje alatt is fennállt. A munkaügyi perekben ez nem példa nélküli. A kialakult joggyakorlatnak megfelelően önmagában ez a körülmény azonban még nem eredményezi azt, hogy a vallomásukat ne lehetne figyelembe venni. (Mfv.I.10.025/2002/3.) Az elsőfokú bíróság ugyanis a tanúvallomások egymással összeecsengő, lényegi tartalmában megegyező voltát értékelve jutott arra a következtetésre, hogy azok bizonyító erejét nem vonta kétségbe.
- [12] Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok széleskörű, okszerű értékelésével, logikai ellentmondás nélkül jutott arra a meggyőződésre, hogy a tanúk egybehangzóan igazolták a felperesi munkavégzés nem megfelelő voltát. Ebben a körben annak is jelentőséget kellett tulajdonítani, hogy a felperes munkaköre rendszerellenőrző mérnök volt, feladatába azonban nemcsak a rendszerek tesztelése, ellenőrzése, hanem adott esetben azok felépítése is beletartozott. Ahogy arra az alperes több ízben is rámutatott, ezen munkakörben teljesen természetes az, hogy új, a piacon még be nem vezetett termékek tesztelésére nem áll rendelkezésre a kész megoldás, azt a munkaköri feladatból adódóan kell megtalálni. Ez a munkakör tehát alapvetően önállóságot és kreativitást feltételezett, így nem osztható felperes azon kifogása, miszerint alperes nem biztosított számára teljeskörű, minden részletre kiterjedő dokumentációt, valamint a kollégák iránytatása sem volt megfelelő. Lehetséges, hogy az adott információ nem pontosan volt fellelhető a rendelkezésre bocsátott iratokban, vagy a kollégák csak részben, vagy időben később tudtak segítséget nyújtani, azonban ez a munkakör jellegéből adódóan nem is lehetett elvárta. A felperes feladata ugyanis éppen az lett volna, hogy a rendelkezésre álló dokumentáció mellett felhasználja a saját, innovatív gondolatait, ötleteit, tapasztalatát és szaktudását. Ezzel szemben - ahogy azt a tanúk is előadták - felperes rendszeresen kérdezett rá ugyanazokra a dolgokra, esetenként lényegtelen kérdéseket intézett

hozzájuk, nem tudta a fontos és a kevésbé fontos dolgokat megkülönböztetni, a munkában való önállósága nem volt tetten érhető.

- [13] Nem foghatott helyt azon felperesi kifogás sem, miszerint a tapasztaltabb kollégák sem tudtak némely kérdésre választ adni, vagy csak egy-két lépésig terjedt a tudásuk. Ebben a körben az alperes ugyanis felperesi vitatás nélkül állította, hogy minden egyes lépésre, munkafázisra a legtapasztaltabb kollégák kerültek kiválasztásra, akik csak a saját területük lépéseit ismerték. Ezeket egymásra építve lehetett eljutni a végső célig. Ebbe a rendszerbe kellett volna a felperesnek szervesen beilleszkednie a saját tapasztalata, tudása alapján. És pontosan ennek hiánya vezetett a felmondásban rögzített hibákhoz, hiányosságokhoz és ahhoz, hogy az adott felperesi munkaterületet a kollégáknak kellett utólag ellátni vagy kijavítani.
- [14] Egyetértett a másodfokú bíróság azon alperesi hivatkozással is, miszerint a felperesnél viszonyítási alapként használt azonos gyakorlatú kollégák megjelölés nem az alperesi cégnél szerzett gyakorlati időt, hanem bármelyik cégnél korábban az informatika világában megszerzett tapasztalatot jelenti.
- [15] Nem osztotta a másodfokú bíróság azon felperesi hivatkozást sem, miszerint a tanúvallomások ellentmondó volta negligálja azok bizonyító erejét. A vallomások egymással való összevetése során ugyanis valóban tapasztalható volt kisebb részletbeli eltérés, a lényegi kérdésekben azonban nem. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy ezen különbözőségek éppen a nyilatkozatok valós tartalmát, a tanúk szavahihetőségét erősítik azok életszerűsége okán.
- [16] Nem értett egyet a másodfokú bíróság azzal, hogy a bírósági iratok közé 5/A/1. alatt csatolt, 2015. április-december időszakra vonatkozó éves értékelések közül az elvárás alatti és a mélyen elvárás alatti teljesítmény nem felperes személyes teljesítményére vonatkozott, ezért az az értékelésénél nem volt figyelembe vehető. A 2015. évi teljesítményértékelés felperesre nézve került kiállításra, amelyben értékelésre kerültek az 1.1., 2.1, 3.1., illetve 3.2. pontok között meghatározott feladatok, témakörök. Az értékelés teljesen megalapozottan tartalmazott az egyéni és kollektív munkafeladatokra nézve is megállapításokat, hiszen a felperesi munkavégzés nem csak egyedileg, hanem a csoportban betöltött pozíció alapján is értékelendő. Mindezzel kapcsolatosan arra mutat rá a másodfokú bíróság, hogy a hivatkozott értékelésben az is konkrétan kiemelésre került, hogy melyek azok a kompetenciák, melyekben felperesnek akár csoport, akár egyéni szinten fejlődnie kellett.
- [17] Felperes hivatkozása szerint - ahogy azt a bírósági iratok közé 10/A/11. sorszám alatt csatolt táblázat is igazolta - a kiadott 11 feladatból, 7-et önállóan elvégzett. Megjegyezte továbbá, hogy a „done” megjelölés az elvégzett, míg a „can be started” megjelölés a később elkezdhető feladatokat jelentette. Ezzel összefüggésben arra mutat rá a másodfokú bíróság, hogy **G.B.** vallomása egyértelművé tette, hogy a „done” megjelölés nem feltétlenül jelenti, hogy az adott munkafolyamat ténylegesen is elvégzésre került. A tanú ugyanis kiemelte, hogy a munkafolyamat az alperesnél különböző fázisokban történt, és a fázisok között a rendszer átadására-átvételére került sor. Azonban amikor a felperes által „kész-re” jelölt feladat átvételre került, az utóbb használhatatlannak bizonyult arra a célra, amelyre azt a felperesnek ki kellett volna dolgoznia. Sok ilyen jellegű panasz érkezett a felperesre, a rendszer ugyanis nem tudta teljesíteni a felperes által elvégzett a feladatokat.

[18] A lefolytatott bizonyítási eljárás során több tanú is megerősítette, hogy a felperes feladatainak lényege éppen az lett volna, hogy új megoldásokat dolgozzon ki, amely szükségképpen magával hozta azt is, hogy egy-egy fejlesztés mindig változott, nem lehetett ezeknél ún. tényleges állapotról beszélni. A felperes azonban ezen munkaköri kötelezettségének nem, hogy nem tudott megfelelni, de még az ezzel kapcsolatban felmerült igényt sem ismerte fel teljesen. **G.B.** tanúvallomásával is alátámasztotta, hogy a felperes munkaköri feladata olyan funkciók tesztelése volt, amelyek még nem léteztek a piacon, ezért a munka eleve innovatív volt, olyat kellett csinálni, amit még senki sem csinált. „Mielőtt ugyanis piacra kerül egy termék, teszteljük és ennek két része van, egyrészt ki kell találni, hogy hogyan működik és tesztelni kell a funkciókat is. Előre választ ezekre nem lehetett találni, mert a mi munkaköri feladatunk az az, hogy új dolgokat teszteljünk”. Ehhez kellett volna a felperesnek az IP és a Linux tudását használni.

[19] A bírósági iratok közé 5/A/3., illetőleg 23/A/1. sorszám alatt csatolt táblázattal kapcsolatosan említett felperesi kifogás vonatkozásában a másodfokú bíróság kiemeli, hogy felperest, akinek elsősorban IP és Linux szaktudással kellett rendelkeznie, az olyan csoporttársai is megelőzték a teszt eredményében, akik ilyen tapasztalattal és szaktudással nem rendelkeztek. Ebben a vonatkozásban tehát a sorrendet nem egy objektív alapon, hanem abban a kontextusban kell értékelni, hogy míg a felperesnek ez a terület volt a szakterülete, addig más kollégák ezen a téren tapasztalattal nem is rendelkeztek. Ebben az összefüggésben értelmezendő **G.B.** azon állítása is, miszerint a Linux teszten mindenki megbukott, azonban felperes pontszáma különösen alacsony volt. Bár a felperes a bizonyítási eljárás során több alkalommal hangsúlyozta, hogy az ún. IP teszt kizárólag neki sikerült, az a körülmény azonban, hogy a személyes fejlesztési terv a felperes részére elsősorban az IP tudáson alapuló feladatokat érintően került kitűzésre, önmagában bizonyítja, hogy felperes ezen a területen fejlesztésre szorult.

Az ... rendszer átadásával összefüggésben azt emeli ki a másodfokú bíróság, hogy **K.Zs.** a vallomásában azt hangsúlyozta, hogy a felperesnek ismernie kellett volna az ... konfigurációt, mivel az egy tréningen elhangzott, illetve a konfigurációs file-t ő maga adta át felperesnek. Felperes azonban ennek egy részét nem jól csinálta meg, a konfigurációs file-ban ugyanis hibát követett el, amit aztán hosszan tartó hibakeresés követett. Így nem foghatott helyt azon felperesi állítás, miszerint ő a rendszert teljesen kész állapotban adta át. Ezt erősítette **G.B.** azon állítása, miszerint az átadás után másoknak még 1-1,5 hónap további utómunkát kellett végeznie. Az utómunka pedig nem kizárólag a hibakeresést jelenti.

A tűzfalnyitással kapcsolatosan az alábbiakat rögzíti a másodfokú bíróság. A performance improvement plan (PIP), vagyis a felperes teljesítményfejlesztési terve 2016. május elején került meghatározásra azzal, hogy a felperesnek az ebben kitűzött célokat 2016 júliusáig kellett teljesítenie. Ezen célok között került meghatározásra az első hónapban a ... bevezetése és integrálása egy másik mérnökkel együtt, míg a második hónap célkitűzése ugyanezen feladat elvégzését jelentette önállóan. Az alperes a felmondás indokolásában a PIP időszak két hónapja alatt megerősítést nyert hiányosságok okán hivatkozott a tűzfallal kapcsolatos probléma megoldási nehézségeire. A felperes által hivatkozott, a bírósági iratok közé 46/F/9. sorszám alatt csatolt e-mail, amely szerint a tűzfal az alapértelmezésnek megfelelően nyitva van, 2016. május 2-i dátumú. Ez az e-mail valóban rögzít egy olyan tartalmat, mely szerint egyéb problémák is vannak, azonban arra is felhívja a figyelmet, hogy ha különböző laborok között lenne szükség átjárásra, akkor további tűzfalnyitás iránti kérelem szükséges. Önmagából tehát ebből az e-mailből nem állapítható meg azon felperesi állítás, miszerint a felperesnek a tűzfal nyitásával gondja nem adódott. A 2015. augusztus 24-i dátummal visszaigazolt tűzfalnyitás pedig a per eldöntése szempontjából

relevanciával nem bírhatott, hiszen az adott fejlesztési tervből levont negatív következtetés nyilvánvalóan csak a fejlesztési terv dátumát követő időszakra vonatkozhat, tehát az nem lehet korábbi, mint 2016. május 1-je.

- [20] Valóban helytállóan kifogásolta a felperes a távoli desktop kapcsolat létesítésével összefüggésben terhére róttakat. Bár **G.B.** tanúvallomásában akként nyilatkozott, hogy felperes ezen feladatot sem tudta megoldani, a bírósági iratok között 54/F/30. sorszámmal csatolt e-mail levelezés azonban ennek ellenkezőjét igazolta. Ennek tanúsága szerint a felperes 2016. május 13-án segítséggel ugyan, de sikeresen létesített távoli desktop kapcsolatot.
- [21] Nem osztotta a másodfokú bíróság a felperes azon kifogását, miszerint az elsőfokú ítéletben idézett tanúk a felperes IP, illetve Linux tudásra vonatkozó ismereteit szubjektíve nevezték gyengének. E körben kiemelendő, hogy **T.R.** a vallomásában összefüggően és logikusan építette fel, hogy a személyes találkozó hiánya nélkül több e-mail váltás és belső chat révén állt kapcsolatban a felperessel, és felperes részére az ún. ... konfiguráció felépítéséhez nyújtott segítséget. Ezen tapasztalatára alapítva fejtette ki azon álláspontját, hogy felperes többször rákérdezett ugyanazokra a dolgokra, hetek, hónapok teltek el anélkül, hogy sikerült volna befejeznie egy adott munkafázist, valamint, hogy tudomással bírt arról, hogy más kollégák a nulláról újrakezdve végezték el felperes ezen munkáját. Szintén tapasztalatára alapítva nyilatkozott akként, hogy a felperes nem keresgélt, nem járt utána a dolgoknak, pedig ez egy új termék esetén a munkaköri feladatainak az a részét képezte volna. A tanú konkrétan megjelölte azt is, hogy a felperes Linux és IP területén jelentkező tudásbéli hiányosságaira vonatkozó megjegyzést a közöttük zajló chat beszélgetésekre, valamint arra alapozta, hogy az utolsó időszakban hosszabb időn keresztül belefolyt a munkába, a felperes részére beállításokat is eszközölt. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a tanú vallomását rögzítő 13. számú jegyzőkönyvből egyáltalán nem tűnik ki azon felperesi kifogás, miszerint a tanú a vallomása során rendszeresen összekeverte volna azt, hogy a felperesről vagy ...-ről beszél. Ennek a jegyzőkönyvben semmilyen jele nem tapasztalható.
- [22] Nem helytálló felperes azon érvelése sem, miszerint **H.D.** saját bevallása szerint sem értett a két témakör egyikéhez sem. A tanú vallomásában éppen, hogy azt támasztotta alá, hogy ő a 2016. év elején kezdődött ... projektbe valamikor a tavasz folyamán kapcsolódott be azáltal, hogy a felperes feladatait neki kellett átvennie. Így pontos információkkal és közvetlen tapasztalattal rendelkezett a felperesi munka minőségéről. A tanú a vallomásában kiemelte, hogy a felperes által elvégzett feladatok megvizsgálását követően inkább előlről kezdte a munkafolyamatot, mert érvelése szerint egyszerűbb volt, mint kibogozni, hogy mi van kész és mi nincs. A felperes munkája ugyanis semmilyen módon nem volt átlátható, egy káosz mutatkozott abban, hogy mi került a rendszerbe. Ezért időtakarékosabbnak tűnt a nullára lebontani, mindent letörölni és újrakezdeni. Az elvárások szerint listázni kellett volna azt, hogy mi az, ami elkészült, ez azonban egyáltalán nem volt követhető. A tanú hozzáfűzte továbbá, hogy ebben a munkában **T.R.** és **K.M.** is a segítségére volt.
- [23] Helytálló azon felperesi megállapítás, miszerint a tanú valóban nem az IP ismeretekről, hanem a ... program alapvető ismereteiről, ... alapismeretekről, valamint a hibakeresés és megoldásról szóló tréninget tartotta. Ezzel kapcsolatosan azt is megemlítette, hogy ezeken felperes is jelen volt. Mindkét tanú tehát a felperes munkájával összefüggésben saját maga által végzett tevékenységből tapasztalta és erre alapítottn állította, hogy a felperes IP és Linux ismeretei nem voltak megfelelőek, amelyek ebből adódóan egyáltalán nem értékelhetők szubjektív véleményként.

- [24] **K.M.** vallomásával összefüggésben, az időpontok vitatása okán leszögezendő, hogy 2015 második felében a tanú a ... rendszeren dolgozott, amikor a felperes a csoportba belépett. A felperesnek kellett volna átvennie a tanú feladatait, nevesítve a ...-t, annak hálózati részét bekonfigurálnia és összekötnie. Ezzel kapcsolatosan munkaátadás is történt. Ennek a munkaátvételnek az oka az volt, hogy a tanú egy másik csoportba került beosztásra. Ebből a másik csoportból jött vissza 2016. első felét követően a felperes csoportjába, ahol már a ... volt a fókuszban, és ezt követően erről a tervről beszélt a tanú. A felperesnek kellett volna a ... hálózati konfigurációján dolgoznia, hálózati címkiosztási tervet készítenie, azonban tekintettel arra, hogy egyértelmű volt, hogy a terv nem fog határidőre elkészülni, azt végül a tanú készítette el, **G.B.** közvetlen felettese felhívására. Nem állnak ezzel logikai ellentmondásban **C.P.** vallomásaiban foglaltak sem, a felperes ugyanis egy 2015. őszi megkapott tesztelési feladatra vonatkozó kérdéseket tett fel a tanúnak, aki erre vonatkozóan adta meg a válaszait. A felperes által hivatkozott és a tanú által véleményezett e-mailek is a 2015. időszakból származnak. **K.M.** vallomása pedig a 2016. év tavaszától - második felétől - megvalósult segítségnyújtásról számolt be.
- A.H.** vallomásából kiemelendő, hogy igaz ugyan, hogy a tanú akként nyilatkozott, miszerint a felperes és a tanú számára megígért segítségből nagyon kevés teljesült, illetőleg sokat kellett rá várni, azonban a tanú azt is elmondta, hogy **T.R.** a kezdetektől segítette a munkájukat, sőt elsősorban inkább felperes munkáját. A tanú tűzfalnyitással kapcsolatos nyilatkozatai pedig önmagukban ellentmondásosak voltak, hiszen míg a vallomástétel elején egyértelműen kijelentette, hogy az adott e-mail nem tartalmazza azt, hogy a tűzfal nyitva van, illetve akként emlékezett, hogy bizonyos réseket nyitottak a felperessel a tűzfalon, a későbbiekben azonban úgy fogalmazott, hogy számunkra (a felperes és a tanú számára) volt nyitva a tűzfal, a külföldi kollégák számára azonban nem.
- [26] **K.Zs.** vallomásaiban valóban tett olyan kijelentést, miszerint sorban álltak nála a segítségkérők, azonban még erre tekintettel is arra a következtetésre jutott, hogy felperes a többi segítségkérőhöz viszonyítva is többször kért segítséget, mint mások, illetőleg többször kérdezte meg ugyanazt. A tanú elmondta azt is, hogy a cloud feltöltésével kapcsolatban tartott tréninget, és így találkozott felperessel.
- [27] **M.Á.** vallomása szintén több ponton cáfolta felperes fellebbezési kifogásait. A tanú ugyanis 2015 decemberétől a ... termékkel kapcsolatosan dolgozott együtt felperessel. Ez, valamint az a tény, hogy ő maga írt egy dokumentációt a ... telepítéshez - melyet a világon sok helyen használnak - kellő rálátást biztosított számára, ahhoz, hogy alappal formáljon véleményt felperes munkavégzéséről. A vallomásból pedig azt emeli ki a másodfokú bíróság, hogy felperes és a kollégája (...) által elvégzett munkafolyamatok során számtalan hiba adódott - nem hozták létre a szükséges zónákat, bizonyos lépések hiányoztak - annak ellenére, hogy a dokumentáció teljeskörűen rendelkezésükre állt. A tanú azt is hangsúlyozta, hogy ez nem kizárólag a rendszer hibája volt, hiszen a telepítést gondos tervezésnek kellett volna megelőznie, ami a hiányzó lépések miatt nem sikerült, így állandó hibakeresés zajlott.
- [28] Megalapozatlanul kifogásolta felperes, hogy az elsőfokú ítélet helytelenül idézte azt, hogy **H.D.** a felperes munkáját átvette. Álláspontja szerint okiratok tömege és a tanúk is azt igazolják, hogy **H.D.** nem vette át a feladatot. A **H.D.** tanúvallomását rögzítő 28. számú jegyzőkönyv 3. oldala szó szerint

azt rögzítette, hogy „*Át kellett vennem ... feladatait.*”. Így tehát nem foghat helyt azon felperesi kifogás, miszerint az ítélet e körben helytelenül idézte a tanú vallomását. Ez a ténymegállapítás pedig a 2016. elején, kb. márciusban kezdődött ... és az ..., valamint a ... projektekre vonatkozott. A ... -sal összefüggésben nyilatkozott a tanú akként, hogy a felperesi munka olyan színvonalú volt, hogy inkább előlről kezdte azt. Ez a jegyzőkönyv 5. oldalának utolsó előtti bekezdésében megerősítést is nyert: „Előlről kezdtem, ez a ... részre vonatkozott.”. Az pedig, hogy a ... tavasz végére működött, az kifejezetten annak volt köszönhető, hogy a tanú azt megcsinálta.

- [29] A ... és az ... azonossága körében arra mutat rá a másodfokú bíróság, hogy **H.D.** szerint a két rendszer alapvető működése 95 %-ban ugyanaz. Ezt **M.Á.** is megerősítette vallomásával, sőt azt ... sem cáfolta egyértelműen, ahogy arra felperes utalt. Ez utóbbi tanú ugyanis csak annyit emelt ki a vallomásában, hogy a ... az ...ból épül fel, azonban a kettő nem ugyanaz. A különbözőség okán azt jelölte meg, hogy míg az ... nyílt forrású, addig a ... az ...re építi fel a ...et. Ez azonban nem cáfolta egyértelműen a különbözőségük arányát, sőt az egymással való összefüggésüket támasztotta alá. A két rendszer hasonlóságát igazolta **M.P.** vallomása is.
- [30] Helytálló felperes **R.Z.** vallomásával kapcsolatos azon megállapítása, miszerint a tanú nem fejezett be felperes helyett egy ... munkát. A tanú valóban akként nyilatkozott, hogy nem vett át felperestől semmit, azonban azt is mondta, hogy a feladatot más végezte el felperes helyett. Kiemelendő, hogy a per eldöntése szempontjából nem annak volt jelentősége, hogy a felperes helyett **R.Z.** vette-e át a feladatot, hanem annak, hogy a felperes a rá kirótt feladatot nem tudta ellátni, és azt helyette valaki másnak kellett elvégezni.
- [31] Megalapozott azon felperesi fellebbezési állítás, miszerint **M.P.** a felperes Linux tudását gyengének minősítette, azonban hozzáfűzte azt is, hogy ez nem volt kirívó, mert többen voltak gyengécskék, nem csak ő. Önmagában azonban az a tény, hogy nem csak a felperes rendelkezett gyenge Linux tudással, nem befolyásolja a felmondás megalapozottságát, hiszen jelen perben kizárólag felperes tudását kellett értékelni. Kiemelendő még, hogy a tanú azt is hozzáfűzte a vallomásában, hogy a gyengeséget itt főként azon értette, hogy nem feltétlenül az elméleti tudás hiányzott, hanem a felperes nem tudott kellő tempóban önállóan dolgozni. Gyakorlatból, fejből semmit nem tudott, pedig elvárás lett volna a részfeladatok emlékezetből történő végrehajtása. Nem sikerült a felperesnek a parancssorokat gyorsan emlékezetből beütni, valamint utánajárni mindannak, amit nem tudott. Hiányosságként emelte ki továbbá, hogy felperes igen keveset tanult meg a termékről.
- [32] **M.P.** valóban elismerte, hogy a felperes több Linux rendszert is felhúzott önállóan a ...-re. Ez azonban nem mond el semmit arról, hogy ugyanezt sikerült-e megtennie az ... kapcsán.
- [33] A tanú azt is elmondta, hogy **K.Zs.** egy héten át öt délután tartott oktatást arra irányulóan, hogy hogyan kell egy felhőrendszert az elejétől a végéig felépíteni. Nem állja meg a helyét azon fellebbezési kifogás sem, miszerint tévesen hivatkozott az ítélet arra, hogy **K.Zs.** a ... témában tartott oktatást, itt ugyanis az ...ról volt szó. Ezzel szemben **K.Zs.** 13. számú jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozatánál rögzítésre került, hogy a felperes munkájához akként csatlakozott, hogy a cloud feltöltésével kapcsolatosan tartott tréninget, tudásátadást.

- [34] Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a munkahelyi szervezeten belül tartott oktatás színvonalának megítélése körében a felperes szubjektív véleménye nem irányadó, valamint, hogy az nem csak akkreditált képzés által valósulhat meg. E körben annak volt jelentősége, hogy a munkáltató az általa nyújtott képzési rendszer és a rendelkezésre álló kollegiális segítség mellett várt el önálló munkavégzés felperestől. Felperesnek tehát ezen keretek között kellett volna a munkáltató által támasztott elvárásoknak megfelelnie.
- [35] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a tanúvallomások és az okirati bizonyítékok között valóban felmerült némi ellentmondás azonban az nem bírt olyan jelentőséggel, hogy az a felmondás megalapozottságát, valamint az elsőfokú bíróság bizonyíték-mérlegelését befolyásolhatta volna. Ezzel összefüggésben hivatkozik a másodfokú bíróság arra a következetesen alkalmazandó ítélkezési gyakorlatra, miszerint a bíróság az egyes bizonyítékok kellően indokolt elfogadásával - mérlegeléssel - olyan tényállást is megállapíthat, amely a fél által vitatott bizonyíték tartalmával nem áll ugyan összhangban, a per egyéb adataira figyelemmel azonban nem okszerűtlen (BH2001. 301.). Ezen kialakult joggyakorlatnak megfelelően nem alapvető elvárás az ítélettel szemben, hogy az abban megállapított döntésbe valamennyi okirati és tanúvallomás minden hiba nélkül teljes mértékben illeszkedjen, lehetőség van bizonyos apró részek közötti ellentmondásokra, azok feloldása nélkül is. A bizonyítékok összességében történő mérlegelése során ugyanis arra kell elsősorban figyelemmel lenni, hogy a bizonyítékok jelentős többsége koherensen illeszkedik-e egymáshoz, és az alátámasztja-e az ítéletben megfogalmazott tényállításokat. Ennek a követelménynek pedig az elsőfokú bíróság ítélete - annak tényállítása és indokolása is - egyértelműen megfelelt. Nem volt ugyanis fellelhető olyan kirívó okszerűtlenség a bizonyítékok mérlegelése során, amely a másodfokú bíróság számára azok felülmérlegelését tette volna lehetővé.
- [36] A joggal való visszaélés körében kiemeli a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság megfelelő módon tájékoztatta a Pp. 3. § (3) bekezdése szerint a felperest arról, hogy neki kell bizonyítania, hogy a jogviszony megszűnésének valódi indoka az alperesnél végrehajtott létszámleépítés volt. E körben a felperes kizárólag arra hivatkozott, hogy a saját részlegében milyen változások történtek és hogy a csoportjának a létszámadatai az év végére 20 főről 4 főre csökkentek. Ezen állítását azonban semmilyen módon nem tudta igazolni. Ezzel szemben az alperesi munkáltató kimutatást közölt arról, hogy az alperesi létszám 2016. január 1-jén 1941 fő, míg 2016. december 31-én 2044 fő volt. Tehát az összlétszám nemcsak, hogy nem csökkent, de több mint 100 fővel nőtt is. A felperes által említett 20 fős csapat pedig 2016. év végén 12 főből állt. A létszámcsökkentésre azonban nem került sor, a létszámváltozás okát ugyanis több belső áthelyezés is indokolta. Mindezek alapján helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, miszerint a felperesnek nem sikerült igazolnia sem a létszámcsökkentés tényét sem pedig, hogy a felmondása valós indokául ez szolgált.
- [37] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás helyes megállapításával, a bizonyítékok helytálló mérlegelésével, az abból levont okszerű következtetéssel megalapozott döntést hozott.

Záró rendelkezések

- [38] A felperesi fellebbezés sikertelenségére tekintettel a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pereszes felperes köteles viselni az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét, melynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint (5) bekezdése alkalmazásával,

általános forgalmi adót is tartalmazó mértékben állapította meg a másodfokú bíróság. A pertárgy értéke 5.760.000 forint volt.

- [39] A felperest megillető munkavállalói költségkedvezmény folytán a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése, 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2020. május 26.

dr. Bicskei Ildikó s.k.
tanács elnöke

dr. Miholics Klaudia s.k.
előadó bíró

dr. Kovács Edit s.k.
bíró